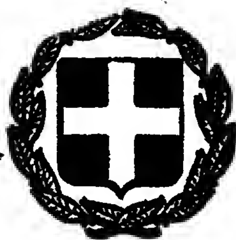

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1983	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 180

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1405

Επέκταση της διαδοχικής ασφάλισης στους εργαζόμενους που μετακινούνται από τον ιδιωτικό τομέα στο δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) και τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) και αντίστροφα και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής, ψηφισθέντα νόμον :

'Αρθρο 1.

Αναγνώριση από το δημόσιο χρόνου απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα ως συντάξιμου.

Στο τέλος των άρθρων 12 και 37 του Α.Ν. 1854/1951 (ΦΕΚ Α' 182), όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα και όπως ήδη ισχύουν (άρθρο 12 και 37 του Π.Δ. 1041/1979, ΦΕΚ Α' 292) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος, η οποία λαμβάνει τον αριθμό 10 στο άρθρο 12 και 8 στο άρθρο 37.

«Επίσης υπολογίζεται ως συντάξιμος, ύστερα από συμπληρωματική εισφορά και προσμετρείται στη λοιπή συντάξιμη υπηρεσία του υπαλλήλου ο χρόνος της προηγούμενης απασχόλησής του σε τομείς έξω από το δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. και τα άλλα ν.π.δ.δ., για τον οποίο ήταν ασφαλισμένος σε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης. Ο χρόνος αυτός δεν λαμβάνεται υπόψη αν έγινε ανάληψη εισφορών ή χορήγηση από τον ασφαλιστικό οργανισμό εφάπαξ παροχής αντί σύνταξης ή αν χρησιμοποιήθηκε για συνταξιοδοτικούς σκοπούς. Αν από τη νομοθεσία του οικείου φορέα προβλέπεται δυνατότητα επιστροφής των εισφορών αυτών ή της εφάπαξ παροχής, με σκοπό την αναγνώριση του χρόνου ως συντάξιμου, ο χρόνος αυτός υπολογίζεται, εφόσον γίνει η επιστροφή. Χρόνος ασφάλισης στον ΟΓΑ δεν λαμβάνεται υπόψη.

Για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής, στις περιπτώσεις όπου ο χρόνος ασφάλισης υπολογίζεται σε ημέρες, ως ένα έτος λογίζονται τριακόσιες ημέρες και ως ένας μήνας λογίζονται είκοσι πέντε ημέρες.

Η αναγνώριση του παραπάνω χρόνου μπορεί να γίνει είτε κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του υπαλλήλου είτε μετά την έξοδό του από αυτήν, ύστερα από αίτησή του. Η αναγνώριση γίνεται με πράξη της αρμόδιας διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 66 του παρόντος, βάσει πιστοποιητικού του οικείου ασφαλιστικού φορέα που εκδίδεται από τα στοιχεία που τηρεί ή, αν δεν υπάρχουν τέτοια στοιχεία, βάσει του ασφαλιστικού βιβλιαρίου που τυχόν κρατεί ο ασφαλισμένος από το οποίο να προκύπτει η ασφάλιση και η καταβληθείσα εισφορά.

Με την πράξη αυτή, που υπόκειται στα ένδικα μέσα που προβλέπονται από το ίδιο άρθρο, καθορίζεται και το ποσό της συμπληρωματικής εισφοράς. Για τους εξερχόμενους της υπηρεσίας ή για τους συνταξιούχους η αναγνώριση του χρόνου και το ποσό της εισφοράς γίνεται με την πράξη κανονισμού ή αύξησης της σύνταξης.

Η συμπληρωματική εισφορά καταβάλλεται στο δημόσιο είτε κατά τη διάρκεια του χρόνου που υπηρετεί ο υπάλληλος είτε κατά την έξοδό του από την υπηρεσία και καθορίζεται σε ποσοστό 7% επί των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών του (βασικός μισθός, επίδομα χρόνου υπηρεσίας και επίδομα ευδόκιμης παραμονής όπου καταβάλλεται), εφόσον πρόκειται για εν ενεργεία υπάλληλο, ή των αποδοχών βάσει των οποίων κανονίστηκε η σύνταξή του, εφόσον πρόκειται για συνταξιούχο, όπως οι αποδοχές αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης αναγνώρισης του παραπάνω χρόνου και για χρονικό διάστημα ίσο με τον αναγνωριζόμενο χρόνο. Το ποσό της εισφοράς μπορεί να εξοφληθεί με επιλογή του ενδιαφερομένου είτε εφάπαξ είτε με μηνιαίες δόσεις, που παρακρατούνται από τις αποδοχές ή τη σύνταξή του και των οποίων ο αριθμός δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος του αριθμού των μηνών που αναγνωρίζονται.

Αν η αναγνώριση γίνει μετά τη συνταξιοδότηση του υπαλλήλου, το ποσό των μηνιαίων κρατήσεων δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τα 3/4 της αύξησης της σύνταξης που θα προκύψει. Στην περίπτωση αυτή ο αριθμός των μηνών, κατά τους οποίους θα γίνει η κράτηση από τη σύνταξη, επιμηκύνεται ανάλογα.

Αν ο εν ενεργεία υπάλληλος ή ο συνταξιούχος αποβιώσει πριν από την ολοσχερή εξόφληση της εισφοράς, οι υπολειπόμενες μηνιαίες δόσεις παρακρατούνται από τη σύνταξη των προσώπων στα οποία μεταβιβάζεται η σύνταξη, σύμφωνα με τα πιο πάνω. Αν η καταβολή της σύνταξης διακοπεί για οποιονδήποτε λόγο, παύει η καταβολή των συμπληρωματικών εισφορών και επαναρχίζει όταν επαναρχίσει η καταβολή της σύνταξης.

Σε όσους καταβάλουν το ποσό της συμπληρωματικής εισφοράς εφάπαξ παρέχεται έκπτωση 10% επί του ποσού αυτού.

Οι ασφαλιστικές εισφορές (εργοδότη και ασφαλισμένου) για τον αναγνωριζόμενο χρόνο, οι οποίες έχουν καταβληθεί στον οικείο ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης, αποδίδονται εφάπαξ στο δημόσιο, μέσα σε ένα εξάμηνο από την ημερομηνία που θα καταστούν απαιτητές, με προσαύξηση

8% για κάθε χρόνο που πέρασε από τη διακοπή της ασφάλισης σε αυτόν, μέχρι την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για αναγνώριση του χρόνου από το δημόσιο. Αντί της απόδοσης των εισφορών στο δημόσιο μπορεί να γίνεται και συμψηφισμός του ποσού αυτών με τυχόν οφειλές του δημοσίου στους οικείους ασφαλιστικούς οργανισμούς ή παρακράτηση από το ποσό με το οποίο τυχόν επιχορηγούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό».

'Αρθρο 2.

Προϋποθέσεις για την προσμέτρηση.

1. Στην παρ. 2 του άρθρου 13 του Α.Ν. 1854/1951, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα και όπως ήδη ισχύει (άρθρο 13 παρ. 2 του Π.Δ. 1041/1979) προστίθεται περίπτ. γ', η οποία έχει ως εξής:

«γ) της παρ. 10 του προηγούμενου άρθρου».

2. Στο τέλος του άρθρου 13 του Α.Ν. 1854/1951, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα και όπως ήδη ισχύει (άρθρο 13 του Π.Δ. 1041/1979), προστίθεται παρ. 3, η οποία έχει ως εξής:

«3. Ο χρόνος που υπολογίζεται ως συντάξιμος, σύμφωνα με την παρ. 10 του άρθρου 12, δεν προσμετρείται πριν ο υπάλληλος θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα βάσει της λοιπής υπηρεσίας του. Κατεξαίρεση, λαμβάνεται υπόψη και για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος αν ο υπάλληλος έχει συμπληρώσει το 56ο έτος της ηλικίας του και εικοσαετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, στην οποία δεν περιλαμβάνεται ο χρόνος αυτός».

3. Στο τέλος του άρθρου 38 του Α.Ν. 1854/1951 προστίθενται δεύτερο και τρίτο εδάφια, τα οποία έχουν ως εξής:

«Ο χρόνος που υπολογίζεται ως συντάξιμος, σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 37, δεν προσμετρείται πριν ο υπάλληλος θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα βάσει της λοιπής υπηρεσίας του. Κατεξαίρεση λαμβάνεται υπόψη και για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, αν ο υπάλληλος έχει συμπληρώσει το 56ο έτος της ηλικίας του και εικοσαετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, στην οποία δεν περιλαμβάνεται ο χρόνος αυτός».

'Αρθρο 3.

Διατήρηση και κατάργηση διατάξεων.

1. Οι διατάξεις της ισχύουσας συνταξιοδοτικής νομοθεσίας που προβλέπουν αναγνώριση από το δημόσιο ως συντάξιμου χρόνου υπηρεσίας δημόσιων υπαλλήλων σε τομείς έξω από το δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. και τα άλλα ν.π.δ.δ., χωρίς καταβολή συμπληρωματικής εισφοράς, εξακολουθούν να ισχύουν.

2. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου δεν θίγουν τη διάταξη της περίπτ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 12 του Π.Δ. 1041/1979.

3. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτ. β' της παρ. 1 και το τέταρτο εδάφιο της περίπτ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 12, καθώς και το τέταρτο εδάφιο της περίπτ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 37 του Π.Δ. 1041/1979 καταργούνται.

Επίσης καταργείται κάθε άλλη διάταξη, η οποία ορίζει ότι για την αναγνώριση ως συντάξιμης από το δημόσιο της υπηρεσίας με ημερήσια αποζημίωση πρέπει η υπηρεσία αυτή να είναι συνεχής και διάρκειας τουλάχιστον έξι (6) μηνών.

'Αρθρο 4.

Αναγνώριση χρόνου δημόσιας υπηρεσίας ως χρόνου ασφάλισης σε ασφαλιστικούς οργανισμούς.

1. Το άρθρο 85 του Α.Ν. 1854/1951, όπως συμπληρώθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου μόνου του Ν.Δ. 3691/1957 (ΦΕΚ Α' 65) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 11 του Ν. 955/1979 (ΦΕΚ Α' 189) (άρθρο 85 του Π.Δ. 1041/1979) τροποποιείται ως εξής:

«'Αρθρο 85.

Αναγνώριση χρόνου δημόσιας υπηρεσίας σε ασφαλιστικούς οργανισμούς.

1. Δημόσιοι υπάλληλοι, πολιτικοί και στρατιωτικοί, οι οποίοι εξέρχονται γιά οποιοδήποτε λόγο από την υπηρεσία χωρίς να θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από το δημόσιο, μπορούν να αναγνωρίσουν το χρόνο της δημόσιας υπηρεσίας τους με την ιδιότητα του μονίμου, του εκτάκτου, με σύμβαση ορισμένου ή αορίστου χρόνου ή με ημερομίσθιο ή με ποσοστά ως χρόνο ασφάλισης σε οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης με καταβολή των προβλεπόμενων εισφορών, εφόσον ήσαν ασφαλισμένοι στο φορέα αυτόν πριν από την είσοδό τους στη δημόσια υπηρεσία ή ασφαλίσθηκαν μετά τη λύση της δημοσιοϋπαλληλικής σχέσης, έστω και αν ο χρόνος της υπηρεσίας τους έχει διανυθεί πριν από την έναρξη λειτουργίας του οικείου φορέα.

2. Οι παραπάνω ασφαλιστικές εισφορές κατά το μέρος που βαρύνουν τον εργοδότη καταβάλλονται από το δημόσιο και κατά το μέρος που βαρύνουν τον ασφαλισμένο καταβάλλονται από αυτόν, σύμφωνα με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για τους ασφαλιστικούς φορείς που υπάγονται στην εποπτεία του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων και των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας για το Ν.Α.Τ. Αυτό ισχύει και για τους μετακλητούς υπαλλήλους της παρ. 3 του άρθρου 9 του Ν.Δ. 4202/1961 (ΦΕΚ Α' 175). Για τους ασφαλισμένους σε φορείς ασφάλισης αυτοτελώς απασχολούμενων και ανεξάρτητων επαγγελματιών, τα 2/3 της εισφοράς καταβάλλονται από το δημόσιο και το 1/3 από τον ασφαλισμένο.

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και γιά τους μη δημόσιους υπαλλήλους οι οποίοι συνταξιοδοτούνται από το δημόσιο. Επίσης εφαρμόζονται και γιά τα όργανα της αγροφυλακής που αποχώρησαν από την υπηρεσία μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 1976 χωρίς να λάβουν σύνταξη. Σε περίπτωση που στα πρόσωπα του προηγούμενου εδαφίου έχει χορηγηθεί σύνταξη από οργανισμό κύριας ασφάλισης με προσμέτρηση του χρόνου ασφάλισης στον κλάδο συντάξεων του ΤΣΑΟΑ, χωρίς να έχουν καταβληθεί οι αναλογούσες στο χρόνο αυτόν ασφαλιστικές εισφορές, αυτές καταβάλλονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του παρόντος άρθρου. Μέχρι την εξόφληση των εισφορών από τους υπόχρεους οι συντάξεις εξακολουθούν να καταβάλλονται».

2. Προϋπηρεσία στο δημόσιο, που έχει αναγνωρισθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ως χρόνος ασφάλισης σε ασφαλιστικό οργανισμό, εξακολουθεί να διέπεται από τις διατάξεις, σύμφωνα με τις οποίες αναγνωρίσθηκε.

'Αρθρο 5.

Αναδρομική εφαρμογή.

1. Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων εφαρμόζονται και γιά αυτούς που έχουν ήδη αποχωρήσει από την υπηρεσία, καθώς και γιά τα μέλη των οικογενειών όσων έχουν πεθάνει.

2. Γιά την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου πρέπει να υποβληθεί αίτηση από τους ενδιαφερομένους. Στην περίπτωση αυτή τα οικονομικά αποτελέσματα από την αύξηση της σύνταξης αρχίζουν από την πρώτη του μήνα του επόμενου της υποβολής της αίτησης και πάντως όχι πέραν του έτους από την έκδοση της σχετικής πράξης ή απόφασης. Αν εκδοθεί απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου ύστερα από άσκηση ένδικου μέσου, η αύξηση της σύνταξης καταβάλλεται αναδρομικά, με τον περιορισμό του άρθρου 60 του Π.Δ. 1041/1979.

'Αρθρο 6.

Εφαρμογή σε ΟΤΑ και άλλα ν.π.δ.δ.

1. Οι διατάξεις αυτού του νόμου εφαρμόζονται ανάλογα και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων ν.π.δ.δ., οι οποίοι συνταξιοδοτούνται από τους οικείους φορείς με διατάξεις που παραπέμπουν στις διατάξεις των δημόσιων υπαλλήλων ή επαναλαμβάνουν, κατά βάση, τις διατάξεις

αυτές. Ο χρόνος, που αναγνωρίζεται στους φορείς κύριας ασφάλισης από τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των ν.π.δ.δ. του προηγούμενου εδαφίου, είναι ο χρόνος που έχει αναγνωρισθεί ως συντάξιμος από τους φορείς από τους οποίους συνταξιοδοτούνται. Η εισφορά του εργοδότη, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 4, καταβάλλεται από το φορέα συνταξιοδότησης του υπαλλήλου.

2. Επίσης εφαρμόζονται ανάλογα και για τους σιδηροδρομικούς υπαλλήλους που συνταξιοδοτούνται από το δημόσιο καθώς και για εκείνους που αποχώρησαν από την υπηρεσία πριν από την έναρξη της ισχύος του Ν.Δ. 674/1970 (ΦΕΚ Α΄ 192) χωρίς να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα.

Προκειμένου για τους σιδηροδρομικούς υπαλλήλους που υπάγονται στην ασφάλιση των καταργηθέντων Ταμείων Συντάξεων και Προνοίας Σιδηροδρομικών, οι οποίοι διέκοψαν την απασχόλησή τους λόγω στράτευσης και στη συνέχεια δεν επανήλθαν στα σιδηροδρομικά δίκτυα, αρμόδιος φορέας για την αναγνώριση του χρόνου της συντάξιμης στρατιωτικής τους υπηρεσίας είναι το δημόσιο.

Για τους σιδηροδρομικούς υπαλλήλους που είναι ασφαλισμένοι στο Ταμείο Ασφαλίσεως Προσωπικού ΟΤΕ (ΤΑΠΟΤΕ) ισχύουν οι διατάξεις του Ν.Δ. 4202/1961 και του άρθρου 11 του Ν. 825/1978 (ΦΕΚ Α΄ 189).

Άρθρο 7.

Ρύθμιση λεπτομερειών.

Οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή των προηγούμενων άρθρων ρυθμίζονται με κοινές αποφάσεις των αρμόδιων κατά περίπτωση Υπουργών και του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 8.

Θέσπιση ανώτατου ορίου σύνταξης.

1. Η σύνταξη ή το άθροισμα των ποσών των συντάξεων, που παίρνει κάθε άμεσος ή έμμεσος συνταξιούχος από το δημόσιο και τους ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείων Οικονομικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, δεν επιτρέπεται σε καμιά περίπτωση να είναι μεγαλύτερη από το σύνολο των ακαθάριστων μηνιαίων αποδοχών του Προέδρου του Αρείου Πάγου με σύζυγο και δύο τέκνα και με είκοσι εννέα (29) χρόνια δημόσιας υπηρεσίας, εφόσον έστω και σε έναν από τους οργανισμούς αυτούς η συνεισφορά του εργοδότη υπερβαίνει, κατά το χρόνο της συνταξιοδότησης, την εισφορά του ασφαλισμένου ή υπάρχει υπέρ του οργανισμού κοινωνικός πόρος ή επιβάρυνση τρίτων ή ο εργοδότης ενισχύει με οποιονδήποτε τρόπο τον ασφαλιστικό οργανισμό.

Ως μηνιαίες αποδοχές λογίζονται ο βασικός μισθός και τα επιδόματα χρόνου υπηρεσίας, συζύγου, τέκνων και σπουδών.

Ως ποσό σύνταξης λογίζεται το ποσό που απομένει μετά από την αφαίρεση από το ακαθάριστο ποσό συντάξεως του δικαιούχου των κάθε είδους κρατήσεων που κατά νόμο το βαρύνουν και του φόρου εισοδήματος και της εισφοράς Ο.Γ.Α. που αναλογεί στο ποσό αυτό. Για τον υπολογισμό του φόρου δεν λαμβάνεται υπόψη ο φόρος που αντιστοιχεί για τυχόν άλλα εισοδήματα του συνταξιούχου, ο οποίος σε κάθε περίπτωση θεωρείται ότι έχει σύζυγο και δύο τέκνα που τον βαρύνουν.

Οργανισμοί επικουρικής ασφάλισης για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου είναι αυτοί που προσδιορίζονται από την παράγρ. 2 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 4202/1961, όπως τροποποιείται με το άρθρο 12 του παρόντος νόμου.

Αμφισβητήσεις που τυχόν θα προκύψουν ως προς τους οργανισμούς που πληρούν τις ανωτέρω προϋποθέσεις επιλύονται με απόφαση του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων είναι δυνατή η αύξηση του θεσπιζόμενου με την παράγρ. 1 του παρόντος άρθρου ανώτατου ορίου σύνταξης.

3. Η διαφορά μεταξύ του ποσού της σύνταξης που καταβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού και της σύνταξης που δικαιούται ο συνταξιούχος επιμερίζεται στους οργανισμούς ανάλογα με το ποσό της σύνταξης που καταβάλλει ο καθένας από αυτούς.

4. Όσοι είναι συνταξιούχοι κατά το χρόνο δημοσίευσης του νόμου αυτού και λαμβάνουν σύνταξη μεγαλύτερη από το ανώτατο όριο σύνταξης που καθορίζεται στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου εξακολουθούν να παίρνουν τη διαφορά ως προσωρινό επίδομα, το οποίο συμψηφίζεται σε μελλοντικές αυξήσεις.

5. Με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καθορίζονται η διαδικασία ελέγχου και τα όργανα που διαπιστώνουν αν συντρέχουν ή όχι οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 9.

1. Το άρθρο 2 του Ν.Δ. 4202/1961 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 2.

Καθορισμός του αρμόδιου οργανισμού για την κρίση του δικαιώματος της σύνταξης.

1. Τα πρόσωπα τα οποία ασφαλίστηκαν διαδοχικά σε περισσότερους από έναν ασφαλιστικούς οργανισμούς δικαιούνται σύνταξη από τον τελευταίο οργανισμό στον οποίο ήταν ασφαλισμένα, όταν επαλήθευσε ο ασφαλιστικός κίνδυνος, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του οργανισμού αυτού, εφόσον πραγματοποίησαν χίλιες πεντακόσιες ημέρες εργασίας ή πέντε ολόκληρα έτη στην ασφάλισή του είτε την τελευταία χρονική περίοδο της απασχόλησής τους είτε σε προγενέστερη περίοδο, οποτεδήποτε.

Ως νομοθεσία του οργανισμού για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής καθώς και των επόμενων παραγράφων 2 και 3 νοούνται οι διατάξεις που ορίζουν τον απαιτούμενο για τη συνταξιοδότηση χρόνο, την ηλικία, την αναπηρία και το θάνατο. Ειδικές διατάξεις που αφορούν στην ύπαρξη ενεργού ασφαλιστικού θεσμού, στη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας σε δεδομένο χρόνο σε σχέση με το χρόνο διακοπής της εργασίας, στην παραγραφή κ.λ.π. δεν ισχύουν για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

2. Αν ο ασφαλισμένος δεν πραγματοποίησε, όταν επήλθε ο ασφαλιστικός κίνδυνος, χίλιες πεντακόσιες ημέρες εργασίας ή πέντε έτη στην ασφάλιση του τελευταίου οργανισμού, δικαιούται σύνταξη από τον οργανισμό στην ασφάλιση του οποίου πραγματοποίησε τις περισσότερες ημέρες εργασίας, εφόσον όμως συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που προβλέπει η νομοθεσία του.

3. Αν ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που προβλέπει η νομοθεσία του οργανισμού στην ασφάλιση του οποίου πραγματοποίησε τις περισσότερες ημέρες εργασίας ή έτη ασφάλισης, τότε το δικαίωμα του ασφαλισμένου κρίνεται από τους άλλους οργανισμούς στους οποίους ασφαλίστηκε, κατά φθίνουσα σειρά αριθμού ημερών εργασίας ή ετών ασφάλισης, εκτός από τον τελευταίο.

Αν ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που προβλέπει η νομοθεσία όλων των οργανισμών στους οποίους ασφαλίστηκε πριν από τον τελευταίο, τότε ο τελευταίος οργανισμός είναι αρμόδιος για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω γήρατος και αναπηρίας, εφόσον ο ασφαλισμένος πραγματοποίησε στην ασφάλισή του 1.000 ημέρες εργασίας και για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω θανάτου, εφόσον ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει στην ασφάλισή του οποτεδήποτε 300 ημέρες εργασίας.

4. Ολόκληρος ο χρόνος της διαδοχικής ασφάλισης υπολογίζεται από τον αρμόδιο για την απονομή της σύνταξης οργανισμό ως χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλισή του, τόσο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, όσο και για τον καθορισμό του ποσού της σύνταξης.

5. Ο συνταξιούχος γήρατος ασφαλιστικού οργανισμού, ο οποίος μετά τη συνταξιοδότησή του ασφαλίστηκε σε άλλο ομοειδή οργανισμό από παροχή εργασίας ή άσκηση επαγγέλματος, έχει το δικαίωμα, μετά τη διακοπή της ασφάλισής του στον οργανισμό αυτόν, να ζητήσει από τον οργανισμό που συνταξιοδοτείται την προσμέτρηση του χρόνου αυτού για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξής του.

Ο οργανισμός στον οποίο ασφαλίστηκε ο συνταξιούχος συμμετέχει στη δαπάνη της σύνταξης και για το διακανονισμό της υποχρέωσής του προς τον οργανισμό που καταβάλλει τη σύνταξη εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγρ. 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 5 του παρόντος ν. δ/τος».

2. Κατεξαίρεση των διατάξεων των παρ. 1 έως 3 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 4202/1961, όπως αυτό αντικαθίσταται με τις διατάξεις της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, οι ασφαλισμένοι που ασφαλίσθηκαν διαδοχικά μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου μπορούν να κριθούν με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν.Δ. 4202/1961, όπως αυτές ίσχυσαν πριν από την τροποποίησή τους με το άρθρο αυτό, εφόσον υποβάλουν αίτηση συνταξιοδότησης μέχρι και την 31.12.1986.

Άρθρο 10.

Το άρθρο 5 του Ν.Δ. 4202/1961 «περί διατηρήσεως των εκ της κοινωνικής ασφαλίσεως δικαιωμάτων εις περιπτώσεις μεταβολής ασφαλιστικού φορέως» αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 5.

Συμμετοχή των οργανισμών στη δαπάνη συνταξιοδότησης.

1. Ο οργανισμός που απονέμει τη σύνταξη θεωρεί, ότι ο χρόνος ασφάλισης σ' αυτόν και στους άλλους οργανισμούς, διανύθηκε στην ασφάλισή του, υπολογίζει το ποσό της σύνταξης σύμφωνα με τη νομοθεσία του και το καταβάλλει ολόκληρο στο δικαιούχο μαζί με τις προσαυξήσεις (για οικογενειακά βάρη, απόλυτη αναπηρία κλπ.).

2. Χρόνος ασφάλισης ο οποίος λαμβάνεται υπόψη για τη συνταξιοδότηση είναι ο χρόνος που υπολογίζεται για την απονομή της σύνταξης σύμφωνα με τη νομοθεσία του οργανισμού στον οποίο διανύθηκε και εφόσον έχουν καταβληθεί οι ασφαλιστικές εισφορές που αντιστοιχούν στο χρόνο αυτόν μαζί με τα τυχόν πρόσθετα τέλη ή έχει ρυθμισθεί με διάταξη νόμου η καταβολή τους σε δόσεις μέχρι και την ημέρα πριν από την έκδοση της απόφασης συνταξιοδότησης του οργανισμού ο οποίος απονέμει τη σύνταξη.

3. Σε περίπτωση που έχει ρυθμιστεί η καταβολή οφειλόμενων εισφορών και των πρόσθετων τελών σε δόσεις, ο οργανισμός που απονέμει τη σύνταξη παρακρατεί κάθε μήνα τμήμα αυτής, ίσο με το ποσό κάθε δόσης και το συνολικό ποσό των οφειλόμενων εισφορών και πρόσθετων τελών εκπίπτεται από το ποσό συμμετοχής στη δαπάνη συνταξιοδότησης, όπως θα προσδιορισθεί σε εφαρμογή των επόμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου.

4. Ο ασφαλιστικός οργανισμός που απονέμει τη σύνταξη ζητά από τους άλλους οργανισμούς το ποσό της συμμετοχής τους στη δαπάνη της συνταξιοδότησης, το οποίο είναι ίσο με το 20% του γινομένου του αριθμού ημερών ασφάλισης, ο οποίος προσδιορίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην επόμενη παράγραφο και του κατώτατου ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως ισχύει την 31η Δεκέμβρη κάθε έτους. Για τους Οργανισμούς Επικουρικής Ασφάλισης το παραπάνω ποσοστό μειώνεται σε 10%.

Τα παραπάνω ποσοστά μπορεί να μεταβάλλονται κατά οργανισμό με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

5. Μέσα στο μήνα Μάρτη κάθε έτους υπολογίζεται από καθέναν ασφαλιστικό οργανισμό ο συνολικός αριθμός ημερών ασφάλισης που μεταφέρθηκαν σ' αυτόν από καθέναν από τους άλλους οργανισμούς, καθώς και ο συνολικός αριθμός ημερών που διανύθηκαν στην ασφάλισή του και μεταφέρθηκαν σ' άλλο οργανισμό για τη χορήγηση και στις δύο περιπτώσεις σύνταξης κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Η διαφορά του αριθμού ημερών ασφάλισης που μεταφέρθηκαν προς και από κάθε ασφαλιστικό οργανισμό αποτελεί τη βάση για τον προσδιορισμό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, του ποσού συμμετοχής στη δαπάνη της συνταξιοδότησης για καθένα ημερολογιακό έτος.

6. Το ποσό συμμετοχής στη δαπάνη συνταξιοδότησης, όπως αυτό προσδιορίζεται από τις προηγούμενες παραγράφους 4 και 5, αποδίδεται από τον υπόχρεο ασφαλιστικό οργανισμό στους οργανισμούς στους οποίους οφείλεται είτε εφάπαξ είτε σε δώδεκα (12) ισόποσες τριμηνιαίες δόσεις. Σε περίπτωση καθυστέρησης της απόδοσης του ποσού της συμμετοχής ή δόσης αυτού, τα καθυστερούμενα ποσά επιβαρύνονται με πρόσθετα τέλη ίσα προς αυτά που επιβάλλονται από τον οργανισμό στον οποίο οφείλονται τα καθυστερούμενα σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής ασφαλιστικών εισφορών και εισπράττονται σύμφωνα με τα οριζόμενα από τη νομοθεσία του οργανισμού αυτού για την αναγκαστική είσπραξη των καθυστερούμενων εισφορών.

7. Μετά τον κατά τις παραγράφους 4 και 5 διακανονισμό παύει κάθε υποχρέωση των οργανισμών που συμμετέχουν στη δαπάνη της συνταξιοδότησης τόσο προς τον οργανισμό που απονέμει τη σύνταξη, όσο και προς τον ασφαλισμένο τους, ο οποίος θεωρείται οριστικά συνταξιούχος του οργανισμού που απονέμει τη σύνταξη.

Διαφυλασσομένης της εφαρμογής της παραγρ. 2 του άρθρου 10 του Ν. 825/1978, ο χρόνος ασφάλισης όλων των οργανισμών ο οποίος λήφθηκε υπόψη για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης λογίζεται για τον εφεξής της συνταξιοδότησης χρόνο, ότι πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του οργανισμού που απόνειμε τη σύνταξη και ουδέποτε επανέρχεται στους άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

8. Για όλες τις περιπτώσεις που απονεμήθηκαν συντάξεις σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4202/1961, όπως ίσχυαν πριν από την αντικατάστασή τους και εφόσον συνεχίζεται η συνταξιοδότηση κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, οι υποχρεώσεις και απαιτήσεις μεταξύ των ασφαλιστικών οργανισμών διακανονίζονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους 9 και 10.

9. Καθένας από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς υπολογίζει το συνολικό αριθμό ημερών ασφάλισης που μεταφέρθηκαν σ' αυτόν από καθέναν από τους άλλους οργανισμούς στις περιπτώσεις που απόνειμε σύνταξη καθώς και το συνολικό αριθμό ημερών εργασίας που διανύθηκαν στην ασφάλισή του και μεταφέρθηκαν σε καθέναν από τους άλλους οργανισμούς, στις περιπτώσεις που αυτοί απόνειμαν τη σύνταξη. Τα 12% του γινομένου της διαφοράς του κατά τον παραπάνω τρόπο προσδιοριζόμενου συνολικού χρόνου ασφάλισης και του κατώτατου ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως έχει διαμορφωθεί στο χρόνο ισχύος του παρόντος άρθρου, αποτελεί το ποσό που ο κάθε οργανισμός μπορεί να αξιώσει ή οφείλει να καταβάλλει από ή προς καθέναν από τους άλλους οργανισμούς για τη συνέχιση της συνταξιοδότησης για το από 1.1.1984 και εφεξής χρονικό διάστημα, ανάλογα με τη διαμόρφωση, μετά το συμψηφισμό των χρόνων ασφάλισης, πιστωτικής ή χρεωστικής διαφοράς γι' αυτόν. Για τους Οργανισμούς Επικουρικής Ασφάλισης το παραπάνω ποσοστό, μειώνεται σε 6%. Τα παραπάνω ποσοστά μπορεί να μεταβάλλονται κατά οργανισμό με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

10. Ο κατά την προηγούμενη παράγραφο διακανονισμός πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέσα σε έξι μήνες από της ισχύος του παρόντος άρθρου. Το ποσό που μετά το διακανονισμό αυτόν θα οφείλει κάθε οργανισμός σε άλλους οργανισμούς είναι εξοφλητέο σε δώδεκα (12) ισόποσες τριμηνιαίες δόσεις, των οποίων η καταβολή αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα της λήξεως του κατά το προηγούμενο εδάφιο εξαμήνου.

11. Μετά τον κατά τις παραγράφους 8 και 9 διακανονισμό έχουν εφαρμογή τα οριζόμενα στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

12. Το άρθρο 33 του Ν. 4476/1965 «περί προσθέτου παρά τω Ι.Κ.Α. προαιρετικής ασφαλίσεως και άλλων τινών μεταρρυθμίσεων της περί Ι.Κ.Α. νομοθεσίας», καταργείται».

Άρθρο 11.

1. Οι διατάξεις του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4202/1961, όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 10 του παρόντος νόμου, δεν έχουν εφαρμογή:

α) Στους ασφαλισμένους που υπάχθηκαν διαδοχικά από την ασφάλιση φορέα που ασφαλίζει αυτοτελώς απασχολούμενους στην ασφάλιση φορέα που ασφαλίζει μισθωτούς και αντίστροφα και

β) στους ασφαλισμένους που για πρώτη φορά από 1.1.1979 και μετά ασφαλίστηκαν διαδοχικά σε οποιονδήποτε φορέα ασφάλισης, εκτός από τις περιπτώσεις εφαρμογής των διατάξεων του Ν. 163/1975.

2. Στις περιπτώσεις εφαρμογής των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου η σύνταξη του δικαιούχου είναι το άθροισμα των τμημάτων του ποσού της σύνταξης που προσδιορίζονται από τον απονέμοντα και τους άλλους οργανισμούς οι οποίοι συμμετέχουν στη δαπάνη της συνταξιοδότησης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην επόμενη παράγραφο.

Ο φορέας που απονέμει τη σύνταξη καταβάλλει στο δικαιούχο το άθροισμα των τμημάτων των συντάξεων και ζητά από τους άλλους φορείς το ποσό της συμμετοχής τους στη δαπάνη για τη συνταξιοδότηση, το οποίο προσδιορίζεται και αποδίδεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου.

3. Καθένας από τους οργανισμούς ασφάλισης, μεταξύ των οποίων και ο απονέμων, υπολογίζει με τα αρμόδια όργανά του το ποσό της σύνταξης που κατά τη νομοθεσία που τον διέπει αντιστοιχεί στο σύνολο του χρόνου που πραγματοποιήθηκε διαδοχικά και προσδιορίζει το τμήμα που αναλογεί στο χρόνο που διανύθηκε στην ασφάλισή του.

Το κατά τον παραπάνω τρόπο προσδιοριζόμενο τμήμα σύνταξης σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερο ή του αναλογούντος στο χρόνο ασφάλισης κάθε οργανισμού τμήματος του κατώτατου ορίου σύνταξης του οργανισμού αυτού ή του ποσού που προκύπτει από τον υπολογισμό με βάση το χρόνο και μόνο ο οποίος διανύθηκε στην ασφάλισή του, εφόσον στη δεύτερη περίπτωση με τον παραπάνω χρόνο θεμελιώνεται αυτοτελές συνταξιοδοτικό δικαίωμα με τις διατάξεις του οργανισμού αυτού.

Το άθροισμα των τμημάτων της σύνταξης σύμφωνα με τα ανωτέρω αποτελεί το συνολικό ποσό σύνταξης που καταβάλλεται στο δικαιούχο από τον απονέμοντα τη σύνταξη οργανισμό και θα αυξάνεται με το ίδιο ποσοστό που θα αυξάνονται οι συντάξεις του οργανισμού αυτού. Αν το ποσό αυτό είναι μικρότερο του κατώτατου ορίου σύνταξης που χορηγεί ο οργανισμός που απόνειμε τη σύνταξη, τότε καταβάλλεται στο συνταξιούχο το κατώτατο όριο σύνταξης του οργανισμού αυτού.

4. Χρόνος ασφάλισης που δίνει δικαίωμα σε σύνταξη είναι ο χρόνος που ορίζεται από τις παραγρ. 2 και 3 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4202/1961, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 10 του παρόντος νόμου.

5. Οι διατάξεις των παραγρ. 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4202/1961, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 του παρόντος νόμου, έχουν ανάλογη εφαρμογή και σε περίπτωση απονομής σύνταξης με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

6. Συντάξεις των οποίων το ποσό καθορίστηκε σύμφωνα με τις περιπτ. α' έως γ' της παραγρ. 1 του άρθρου 11 του Ν. 825/1978, όπως ίσχυε πριν από την κατάργησή του, είναι δυνατό να υπολογισθούν από την αρχή σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, τα οικονομικά όμως αποτελέσματα για κάθε συνταξιούχο αρχίζουν από την πρώτη του επόμενου μήνα εκείνου που θα υποβάλει τη σχετική αίτησή του.

7. Για το διακανονισμό των περιπτώσεων απονομής σύνταξης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του Ν. 825/1978, όπως ίσχυε πριν από την κατάργησή του και ανεξάρτητα από τον επανυπολογισμό ή όχι του ποσού τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται τα οριζόμενα στην παράγρ. 8 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4202/1961, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 του παρόντος νόμου.

8. Το άρθρο 11 του Ν. 825/1978 καταργείται.

Άρθρο 12.

Το άρθρο 7 του Ν.Δ. 4202/1961 τροποποιείται ως ακολούθως:

«Άρθρο 7.

Επικουρική Ασφάλιση — Ασφάλιση εφάπαξ παροχής.

1. Οι διατάξεις του παρόντος ν. δ/τος εφαρμόζονται ανάλογα και για την ασφάλιση στους οργανισμούς επικουρικής ασφάλισης στις περιπτώσεις διαδοχικής υπαγωγής σε περισσότερους από έναν από τους οργανισμούς αυτούς.

2. Για την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, οργανισμοί επικουρικής ασφάλισης θεωρούνται όλα τα ν.π.δ.δ. που χορηγούν περιοδικές παροχές, βοηθήματα ή μερίσματα, ως και κάθε άλλος οργανισμός που χορηγεί τέτοιες παροχές, ανεξάρτητα με την ονομασία και τη νομική του μορφή, εφόσον τα έσοδα αυτών από εργοδοτικές εισφορές, κοινωνικούς πόρους ή άλλη επιχορήγηση υπερβαίνουν τα έσοδα από τις εισφορές των ασφαλισμένων.

3. Τα πρόσωπα που ασφαλίσθηκαν διαδοχικά σε περισσότερα από ένα Ταμεία, Κλάδους ή Λογαριασμούς που χορηγούν εφάπαξ παροχές ανεξάρτητα με την ονομασία τους και τη νομική τους μορφή, μπορούν να ζητήσουν από τον καθέναν από τους οργανισμούς αυτούς ξεχωριστά, την προσμέτρηση του χρόνου ασφάλισής τους στους άλλους οργανισμούς, για τη θεμελίωση του δικαιώματος χορήγησης εφάπαξ παροχής.

Ο κάθε οργανισμός που υπολογίζει χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε στους άλλους οργανισμούς σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου θεωρεί ότι ο χρόνος αυτός διανύθηκε στην ασφάλισή του και εφαρμόζει τη νομοθεσία του, υπολογίζοντας το ποσό του εφάπαξ βοηθήματος με βάση το σύνολο του χρόνου ασφάλισης, που διανύθηκε στους άλλους οργανισμούς και καταβάλλει στο δικαιούχο το ποσό του εφάπαξ βοηθήματος που βαρύνει αυτόν ανάλογα με το χρόνο που είχε στην ασφάλισή του. Για τον υπολογισμό του εφάπαξ βοηθήματος λαμβάνεται υπόψη, ως χρόνος ασφάλισης, ο χρόνος για τον οποίο έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές, καθώς και ο χρόνος υπηρεσίας ή προϋπηρεσίας ο οποίος υπολογίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του οργανισμού, ανεξάρτητα από την καταβολή ή μη ασφαλιστικών εισφορών».

Άρθρο 13.

1. Οι ασφαλισμένοι ασφαλιστικών οργανισμών κύριας ασφάλισης, στους οποίους επεστράφησαν μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού οι ασφαλιστικές εισφορές από τους οργανισμούς αυτούς, έχουν το δικαίωμα να αναγνωρίσουν ως χρόνο ασφάλισης στους οργανισμούς αυτούς το χρόνο για τον οποίο τους επεστράφησαν οι εισφορές, εφόσον ο χρόνος αυτός δεν χρησιμοποιήθηκε για τη χορήγηση σύνταξης από άλλο ομοειδή οργανισμό.

2. Η αναγνώριση του χρόνου αυτού γίνεται ύστερα από υποβολή αίτησης του ασφαλισμένου ή σε περίπτωση θανάτου από τα μέλη της οικογένειάς του, αφού καταβληθούν οι εισφορές που ισχύουν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης. Οι ασφαλισμένοι μισθωτοί καταβάλλουν την εισφορά του ασφα-

λισμένου εάν τους επιστράφησαν μόνο οι εισφορές του ασφαλισμένου και την εισφορά εργοδότου και ασφαλισμένου εάν τους επεστράφησαν οι εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότου.

Οι εισφορές αυτές υπολογίζονται στις αποδοχές που λαμβάνει ο ασφαλισμένος κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για αναγνώριση.

3. Ο χρόνος που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους δεν υπολογίζεται για τη θεμελίωση του δικαιώματος της σύνταξης ή για τον καθορισμό του ποσού αυτής, εάν δεν εξοφληθεί ολόκληρο το ποσό της εξαγοράς για την αναγνώριση αυτή.

Ο χρόνος που αναγνωρίζεται είναι δυνατό να προσμετρηθεί από άλλο ομοειδή οργανισμό σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 4202/1961. Επίσης είναι δυνατό να αναγνωρισθεί από το δημόσιο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος.

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και για τους οργανισμούς επικουρικής ασφάλισης. Το ύψος της εισφοράς, ο τρόπος αναγνώρισης και κάθε άλλη λεπτομέρεια ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του οικείου οργανισμού.

5. Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του Ν.Δ. 1344/1973, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του Ν. 452/1976 και αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 3 του Ν. 1186/1981, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το επί των διαφημίσεων των σταθμών τηλεοράσεως ΕΡΤ 1 και ΕΡΤ 2 (ΥΕΝΕΔ) ποσοστό καταβλητέου αγγελιοσήμου ορίζεται εις 20% επί του αντιτίμου της διαφημίσεως από 1.1.1983.

Η προκύπτουσα διαφορά εκ της κατά την προηγούμενη παράγραφο αυξήσεως του αγγελιοσήμου κατά 3% αποδίδεται ως έσοδο εις τον Ενιαίον Δημοσιογραφικόν Οργανισμόν Επικουρικής Ασφαλίσεως και Περιθάλψεως (Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π.)».

Άρθρο 14.

1. Στο άρθρο 76 του Π.Δ. 1041/1979 (ΦΕΚ 292/Α΄) προστίθεται παρ. 9, που έχει ως εξής:

«9. Η σύνταξη των αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων, που αποκαταστάθηκαν σε εφαρμογή της παρ. 16 του άρθρου 17 του Ν. 1213/1981 (ΦΕΚ Α΄ 275), κανονίζεται με βάση το βαθμό της αποκατάστασής τους. Ο χρόνος που μεσολάβησε από την αρχική έξοδο από την υπηρεσία μέχρι τη νέα αποστρατεία τους λογίζεται ως χρόνος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας και λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας. Οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου των παρ. 1 και 2 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και στην προκείμενη περίπτωση».

2. Η αναγνώριση των δικαιωμάτων της προηγούμενης παραγράφου γίνεται μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, που πρέπει να υποβληθεί στην αρμόδια Δ/νση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους μέσα σε προθεσμία ενός έτους από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Τα οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την πρώτη του μήνα της χρονολογίας έκδοσης της σχετικής πράξης ή απόφασης.

Άρθρο 15.

1. Στο άρθρο 172 του Π.Δ. 1285/1981 «Περί κωδικοποιήσεως εις ενιαίον κείμενον, υπό τον τίτλον «Κώδιξ Πολεμικών Συντάξεων», των ισχυουσών περί πολεμικών συντάξεων διατάξεων» και μετά την παρ. 3, προστίθεται παράγραφος 4, που έχει ως εξής:

«4. Στις διατάξεις της Πολεμικής Αποστρατείας των άρθρων 165 — 170 του Κώδικα αυτού, υπάγονται και οι υπαξιωματικοί του Πολεμικού Ναυτικού, που αποστρατεύτηκαν αυτεπάγγελτα με το βαθμό του σημαιοφόρου για σωματική ανικανότητα, που οφείλεται σε νόσο ή σε τραύμα που προκλήθηκε στο χρονικό διάστημα, κατά το οποίο ήταν κρατούμενοι με την ιδιότητά τους ως μόνιμων υπαξιωματικών, γιατί ήταν αντίθετοι με το δικτατορικό καθεστώς της 21.4.1967.

Η ανικανότητα πρέπει να ήταν κατά το χρόνο της τελευταίας αποστρατείας τουλάχιστον 50% και να διαπιστώνεται από γνωμάτευση της Ανωτάτης Ναυτικής Υγειονομικής Επιτροπής.

Το επίδομα ανικανότητας και η σύνταξη όπως αυτά προσδιορίζονται με τα άρθρα 159 και 167, για τους αξιωματικούς της παραγράφου αυτής, μειώνονται κατά ποσοστό δεκαπέντε τοις εκατό (15%).

Η υπαγωγή στην κατάσταση της Πολεμικής Αποστρατείας γίνεται με αφετηρία το βαθμό που είχαν πριν από την τελευταία αποστρατεία τους. Οι διοικητικές πράξεις αποστρατείας τους ανακαλούνται».

2. Η υπαγωγή στην κατάσταση της Πολεμικής Αποστρατείας, όσων συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις του άρθρου 1, γίνεται μετά από αίτησή τους, που πρέπει να υποβληθεί στο Γενικό Επιτελείο Ναυτικού, μέσα σ' ένα χρόνο από την χρονολογία που θα ισχύσει ο νόμος τούτος.

Άρθρο 16.

1. Για μισθούς, συντάξεις, επιδόματα, χορηγίες ή άλλες αμοιβές, αξίωση κατά του δημοσίου, των ν.π.δ.δ. και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης χωρεί μόνο όταν οι απολαβές αυτές παρέχονται ρητά με οργανικό ή άλλο ειδικό νόμο.

2. Δεν επιτρέπεται και είναι αυτοδίκαια άκυρη κάθε επέκταση των ανωτέρω απολαβών, πέρα από τις περιπτώσεις που ρητά προσδιορίζονται από τους σχετικούς νόμους και καμιά αξίωση δεν χωρεί κατά του δημοσίου, των ν.π.δ.δ. και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, με οποιαδήποτε τρόπο, τύπο ή μορφή και αν προβάλλεται, εφόσον δεν συντρέχει η προϋπόθεση της προηγούμενης παραγράφου.

3. Αξιώσεις κατά του δημοσίου, των ν.π.δ.δ. και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, που προκύπτουν από αμφισβητήσεις της ισχύος των σχετικών διατάξεων και αφορούν την καταβολή των ανωτέρω απολαβών, όπως του προσωρινού προσωπικού επιδόματος του άρθρου 6 παρ. 2 του Ν. 754/1978, παραγράφονται εφόσον μέχρι την ισχύ του παρόντος άρθρου δεν έχουν εκδοθεί αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις και όλες οι υπάρχουσες εκκρεμείς δίκες, σε οποιοδήποτε βαθμό, καταργούνται.

Άρθρο 17.

1. Οι πιστώσεις του Προϋπολογισμού Καταναλωτικών Αγαθών, που αφορούν δαπάνες για προμήθεια, επεξεργασία, διακίνηση κλπ. πετρελαιοειδών, εμφανίζονται υπό ίδιο Φορέα.

Κύριος Διατάκτης των πιστώσεων αυτών είναι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας με Δευτερεύοντα Διατάκτη τον Υ-

πουργό Ενεργείας και Φυσικών Πόρων για προμήθειες ή δαπάνες που πραγματοποιεί το Υπουργείο αυτό.

2. Τα χρηματικά εντάλματα προπληρωμής σε βάρος των πιστώσεων του Προϋπολογισμού του Λογαριασμού Καταναλωτικών Αγαθών εκδίδονται επ' ονόματι μόνιμων δημόσιων υπαλλήλων ή Διευθύνσεων ή Ανεξάρτητων Τμημάτων του αρμόδιου Υπουργείου καθώς και επ' ονόματι των Τραπεζών Ελλάδος και Αγροτικής.

'Οπου στις ανωτέρω περιπτώσεις ο Υπόλογος δεν είναι φυσικό πρόσωπο, ορίζεται ως Δεύτερος Υπόλογος μόνιμος δημόσιος υπάλληλος.

Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 3 του Β.Δ. 761/1969 «περί υποχρεώσεων και ευθυνών των Υπολόγων εξ ενταλμάτων προπληρωμής και προσωρινών, του τρόπου τακτοποιήσεως τούτων κλπ.» δεν έχουν εφαρμογή για τα εκδιδόμενα σε βάρος των πιστώσεων του Προϋπολογισμού του Λογαριασμού Καταναλωτικών Αγαθών χρηματικά εντάλματα.

3. Η ισχύς των παραπάνω διατάξεων αρχίζει από 1.1.1983.

'Αρθρο 18.

'Εναρξη ισχύος.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εφόσον οι επιμέρους διατάξεις του δεν ορίζουν άλλως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 10 Δεκεμβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ **ΑΓ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ**	ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ **ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ**
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ**	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ **ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ**
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ**	ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ**
ΕΜΠΟΡΙΟΥ **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ**	ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ**

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 12 Δεκεμβρίου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Η ετήσια συνδρομή της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, η τιμή των φύλλων της που πωλούνται τμηματικά και τα τέλη δημοσιεύσεων στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν από 1 Ιανουαρίου 1983 ως ακολούθως:

Α'. ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	2.500
2. » » » Β'	»	4 000
3. » » » ΤΑΠΣ	»	3.000
4. » » » Γ'	»	1.500
5. » » » Δ'	»	3.500
6. » » » Νομικών Προσώπων Δ. Δ. κτλ.	»	1.500
7. » » » Αν. Ειδ. Δικαστηρίου	»	300
8. » » » Παράρτημα	»	800
9. » » » Ανωνύμων Εταιρειών κτλ.	»	10.000
10. » » Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας	»	800
11. Για όλα τα τεύχη και το Δ.Ε.Β.Ι.	»	20.000

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες του Κράτους καταβάλλουν το 1/2 των ανωτέρω συνδρομών.

Υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοηθείας Προσωπικού του Εθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) αναλογούν τα εξής ποσά:

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	125
2. » » » Β'	»	200
3. » » » ΤΑΠΣ	»	150
4. » » » Γ'	»	75
5. » » » Δ'	»	175
6. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κτλ.	»	75
7. » » » Αν. Ειδ. Δικαστηρίου	»	15
8. » » » Παράρτημα	»	40
9. » » » Ανωνύμων Εταιρειών κτλ.	»	500
10. » » Δελτίο Εμπ. και Βιομ. Ιδιοκτησίας	»	40
11. Για όλα τα τεύχη	»	1000

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Η τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., είναι 10 δραχ., από 9 ως 24 σελ. 15 δρχ., από 25 ως 48 σελ. 25 δρχ., από 49 ως 80 σελ. 40 δρχ., από 81 σελ. και πάνω η τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατά 50 δρχ. ανά 80 σελίδες.

Γ'. ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

Η τιμή διαθέσεως στο κοινό των εκδιδόμενων από το Εθνικό Τυπογραφείο φωτοαντιγράφων των διάφορων φύλλων της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως καθορίζεται σε τέσσερις (4) δραχμές κατά σελίδα.

Δ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στο τεύχος Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιωρισμένης Ευθύνης:

Α'. Ανωνύμων Εταιρειών:

1. Των καταστατικών	Δραχ.	25.000
2. Των αποφάσεων για συγχώνευση ανωνύμων εταιρειών	»	25.000
3. Των κωδικοποιήσεων των καταστατικών (ΦΕΚ 309/67, τ. Β')	»	15.000
4. Των τροποποιήσεων των καταστατικών	»	8.000
5. Των ισολογισμών κάθε χρήσης	»	10.500
6. Των υπουργικών αποφάσεων για παροχή άδειας επέκτασης των εργασιών Ασφαλιστικών Εταιρειών, των εκθέσεων εκτίμησης περιουσιακών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. του ΕΛΤΑ, με τις οποίες εγκρίνονται και δημοσιεύονται οι κανονισμοί αυτού	»	9.000
7. Των αποφάσεων για εγκατάσταση υποκαταστήματος, διορισμού γενικού πράκτορα και παροχή πληρεξουσιότητας αντιπροσώπευσης στην Ελλάδα αλλοδαπών Εταιρειών και των αποφάσεων για μεταβίβαση του χαρτοφυλακίου Ασφαλιστικών Εταιρειών κατά το άρθρο 59 παρ. 1. του Ν.Δ. 400/1.9.70	»	6.000
8. Των ανακοινώσεων γιά κάθε μεταβολή που γίνεται με απόφαση Γ.Σ. ή Δ.Σ., των προσκλήσεων σε γενικές συνελεύσεις, των κατά το άρθρο 32 του Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, των ανακοινώσεων που προβλέπονται από το άρθρο 59 παρ. 3 του Ν.Δ. 400/1970 για Αλλοδαπές Ασφαλιστικές Εταιρείες, των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΛΤΑ που αναφέρονται σε προσωρινές διατάξεις και των αποφάσεων του Υπ. Συγκοινωνιών για τους ΗΛΠΑΠ — ΗΣΑΠ — ΟΣΕ	»	2.800
9. Των συνοπτικών μηνιαίων καταστάσεων των Τραπεζικών Εταιρειών	»	2.800
10. Των αποφάσεων της επιτροπής του Χρηματιστηρίου για την εισαγωγή χρεωγράφων στο χρηματιστήριο για διαπραγμάτευση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967	Δραχ.	2.800
11. Των αποφάσεων της επιτροπής κεφαλαιαγοράς για τη διαγραφή χρεωγράφων από το χρηματιστήριο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 4 Α. Ν. 148/67	»	2.800
12. Των αποφάσεων για την έγκριση τιμολογίων των Ασφαλιστικών Εταιρειών	»	2.000

Β'. Εταιρειών Περιωρισμένης Ευθύνης:

1. Των καταστατικών	»	2.800
2. Των κωδικοποιήσεων των καταστατικών	»	2.800
3. Των ισολογισμών κάθε χρήσης	»	3.200
4. Των εκθέσεων εκτίμησης περιουσιακών στοιχείων	»	2.800
5. Των τροποποιήσεων των καταστατικών (για κάθε συμβολαιογραφική πράξη)	»	1.200
6. Των ανακοινώσεων με συμβολαιογραφική πράξη	»	1.200
7. Των ανακοινώσεων με απόφαση της Γ.Σ.	»	1.000
8. Των προσκλήσεων σε γενικές συνελεύσεις	»	1.000

Γ'. Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών — Αλληλασφαλιστικών Ταμείων και Φιλανθρωπικών Σωματείων:

1. Των υπουργικών αποφάσεων για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών — Αλληλασφαλιστικών Ταμείων	»	2.800
2. Των ισολογισμών των ανωτέρω Συνεταιρισμών, Ταμείων και Σωματείων	»	3.200

Δ'. Των δικαστικών πράξεων:

ΙΙ. Στο Τέταρτο τεύχος:

Των δικαστικών πράξεων για παρακατάθεση αποζημιώσεως	»	1.200

Ε'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οι συνδρομές του εσωτερικού και τα τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στα Δημόσια Ταμεία έναντι αποδεικτικού είσπραξης, το οποίο φροντίζει ο ενδιαφερόμενος να το στείλει στο Εθνικό Τυπογραφείο.

2. Οι συνδρομές του εξωτερικού είναι δυνατό να στέλνονται και σε ανάλογο συνάλλαγμα με επιταγή στο όνομα του Διευθυντή Διαχειρίσεως του Εθνικού Τυπογραφείου.

3. Το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό επί των ανωτέρω συνδρομών και τελών δημοσιεύσεων καταβάλλεται ως εξής:

α) στην Αθήνα: στο Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Εθνικού Τυπογραφείου).

β) στις υπόλοιπες πόλεις του Κράτους: στα Δημόσια Ταμεία και αποδίδεται στο ΤΑΠΕΤ σύμφωνα με τις 192378/3639/1947 (RONEO 185) και 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) εγκύκλιες διαταγές του Γ.Λ.Κ.

γ) στις περιπτώσεις συνδρομών εξωτερικού: όταν η αποστολή τους γίνεται με επιταγές μαζί μ' αυτές στέλνεται και το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ